

D.Tóth Kriszta - Mennyb?l a Mikulás 1. rész

2013 december 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még
nincs értékelve

Mérték

Egy söröspohárral álltam a kezemben. Körülöttem forgott a kocsma, zsibongott az alkoholg?z. Igazi angol pub, csurig töltve igazi angol részegekkel. Már dülöngéltek csöppet, néhányan dalolni próbáltak, és egy tag a pultra d?lve aludt.

Adventi napló 6.

Csillogott a nyál a szája sarkában. „Hozok még egy kört, kimitkéééér?” - kurjantotta el magát a mellettem álló „barátn?m”, akit már legalább egy órája ismertem. A hangszórókból épp akkor kezdett Mariah Carey süvíteni arról, hogy csak engem akar karácsonyra. Úgy éreztem, menten elájulok. Lehunytam a szemem, és azt képzeltem, otthon vagyok apunál. A vacsoraasztal körül hülyéskedünk, párás szemmel, gyertyák fénye mellett. Elvégre szenteste van.

A történet 1997-b?l származik, egy különösen fájdalmas és bolond év végér?l. Soha többé nem követtem el azt a hibát, hogy nem otthon töltöttem december 24-ét. (Kivételt képez ez alól Lola születésének karácsonya, amikoris babaútlevél híján lakhelyünkön, Brüsszelben ünnepeltünk.) Nem a párás szemr?l van szó, s?t, nem is a gyertyafényr?l. De ha valaki a születése óta eltelt huszon-harminciksz év alatt egy bizonyos kultúrkör egy bizonyos karácsonyi tradíciócsomagján szocializálódik, amikor a vérét december elején a mikulászacskók, december végén meg a halászlé színezi pirosra, az bizony még akkor is képes sokkot kapni egy másik kultúrkör másik szokásgy?jteményét?l, ha történetesen egy kulturálisan és társadalmilag kifejezetten nyitott valakir?l (mondjuk rólam) van szó. Szeretek sörözni a barátaimmal. Meg borozni is. De, nem tehetek róla, számomra az egyenlet egyszer?, mint egy faék: karácsony = család. Az év többi részében hál’istennek kiváló alkamak sorozata nyílik a közös borozásra.

A tíz évvel ezel?tti fiaskó után sokáig nem állt fenn annak a veszélye, hogy nekem angolul kellene karácsonyoznom. Aztán jött Alex és Lola, meg a mi hibrid családunk...

Még szerencse, hogy mára kiderült: az angol karácsony december 25-én reggel összekapja magát, visszatér a normál kerékvágásba, és a továbbiakban az ajándékozás-evésivás-nevetés-együttlevés tengelyen mozog, ami már számomra is remekül értelmezhet?. Ráadásul a földrajzi távolságnak köszönhet?en remekül áthidalható a huszonnegyedike kontra huszonötödike problematika, úgy, hogy el?bb itthon apuékkal, testvérékkel, majd gyors utazás után ugyanez odakint. A gyomrunkban pedig ugyanolyan jól megfér egymás mellett a halászlé és a sültpulyka, mint Európa térképén Magyarország és Nagy-Britannia. Van a kett? között minimum kétezer kilométer, de ha kell? id?t adunk e távolság áthidalására, akkor nagy baj nem lehet. Nagy vonalakban a képlet is ugyanaz, mint bármely más családban: tél elején matek, hogy ki, mikor, hová megy, aztán a menü telefonos egyeztetése (megjegyzem: teljesen felesleges módon, hiszen úgyis minden évben ugyanazt esszük), az ajándékozás kompromisszumos alapokra helyezése (gyerekeknek „rendes” ajándék, feln?ttek egymásnak jelképes figyelmesség), majd végezetül a különböz? kísér?programok képzeletbeli excel táblázatba írása, hogy egészen biztosan jusson id? mindenre, amire szeretnénk.

Az elmúlt kilenc évben ráadásul egy viszonylag jól felismerhet? sorminta látszik kirajzolódni a karácsonyi mozgásunkban. Nevezetesen: az egyik évben én f?zök és hozzánk jönnek, a másikban ?k f?znek és mi megyünk. Idén az utóbbira kerül sor, az én nagy-nagy örömömre. Utazni ugyanis sokkal jobban szeretek, mint tíz emberre

f?zni. Leszámítva a repülést, ugye.

Ezért a már-már giccsesen irritáló családi harmóniáért azonban meg kellett dolgoznunk. Különösen, ami a „leghibridebb” családtag lelki és mentális békéjét illeti. Lola az egyetlen közülünk, aki nem százas. Hanem ötven-ötvenes, hiszen fele-fele arányban tartalmaz magyar és angol géneket. És mint ilyen, a két említett kultúrkör szerepl?inek ellentmondásosságára ? hívta fel a figyelmünket.

Kérdései egyt?l egyig jogosak voltak. De hogy végül hogyan került a helyére a Mikulás, a krampuszok, az angyalkák, a Kisjézus és a nagymama... hát, izé: a jöv? héten kiderül.

Bocs. :)

D.Tóth Kriszta - shopline.hu

Ajánló